

[Stetter.]

Vi er fuldstændig klar over, at dette er boligforligsstof, og det har vi ikke på noget tidspunkt skjult for vore forhandlere. Der er heller ikke nogen, der har sagt, at vi ikke kunne drøfte disse spørgsmål i folketingets skatte- og afgiftsudvalg og de andre fora, hvor dette forslag har været til behandling, men vi er da klar over, at skal det lykkes at få en regel som den, vi har foreslået, må det forudsætte, at samtlige boligforligspartier går ind for denne ændring.

Må jeg sige til hr. Niels Helveg Petersen, at forslaget er jo et alternativ til regeringens forslag om tilskud til boliger til energibesparende foranstaltninger m. v. Disse tilskud er som bekendt skattefrie og har derfor den største værdi for de økonomisk stærkeste modtagere. Derfor er der på dette punkt ingen forskel imellem det af os fremsatte og det af regeringen fremsatte forslag, og jeg har forstået, at hr. Niels Helveg Petersen og det radikale venstre agter at gå ind for dette forslag.

Ministeren sagde, at det var sørgeligt, at der ikke var nogen nytænkning i vore forslag. Ja men det er måske ikke muligt med nytænkning på dette felt. Vore forslag er udtryk for, at vi mener, det er nødvendigt, at arbejdspladserne får tilført noget likvid, risikovillig kapital, og det kan de jo kun få i kraft af den indtjening, de forhåbentlig har. Dansk industri f.eks. har jo lidt afgørende tab, fordi vi gentagne gange har været nødsaget til at nedskrive kronen. Som bekendt har langt de fleste større virksomheder måttet optage udenlandske finanslån, og det har medført, at de pågældende er kommet ud for betragtelige tab; derfor finder vi, det er nødvendigt, at dansk industri får tilført risikovillig kapital, og vi har ikke kunnet finde andre former end den, vi har foreslået. Vi erkender, at det ikke er nytænkning, men er regeringen bedre til at tænke, end vi er? Regeringen har fremsat nogle forslag om tilskud til erhvervslivet. Er det udtryk for nytænkning? Det synes vi ikke, men jeg skal nok lade være med at betegne regeringens tankegang på dette område.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne først sige til hr. Glistrup, at den nuværende 15 pct. regel er, så vidt jeg husker, indført af det radikale venstre, venstre og de konservative engang i tidernes morgen og blev dengang indført af en konservativ fi-

nansminister, fordi man havde set eksempler på meget kraftig spekulation i 30 pct. afskrivningen lige før den 1. januar. Derfor vil jeg fastholde mit argument, at halvårsbegrænsningen er en rimelig begrænsning og ikke, som hr. Glistrup sagde det, en absurditet.

Til hr. Stetter vil jeg gerne sige, at jeg takker for den klare erkendelse af, at der her er tale om boligforligsstof. Jeg ønsker heller ikke, at vi skal føre, om jeg så må sige, forhandlinger for åben mikrofon, men jeg takker for den klare erkendelse, som er kommet både fra hr. Stetter og fra hr. Arne Bjerregaard, af, at forslaget om fradrag i indkomsten, altså beslutningsforslag nr. B 57, drejer sig om boligforligsstof og derfor om, skal vi sige politisk stof af en ganske særlig karakter i forholdet mellem partierne.

Jeg vil så gerne sige til hr. Waldorff, at jeg med stor interesse lyttede til hr. Waldorffs redegørelse, som, så vidt jeg kunne høre det, faktisk indeholdt en ophævelse af begrebet den kapitalistiske nationalstat. Den eksisterede, så vidt jeg kunne høre, ikke i hr. Waldorffs redegørelse. Og meget vel, det kan være, det er sådan, men det er jo ikke just de toner, vi hører, når vi i øvrigt i anden sammenhæng med hr. Waldorff diskuterer EF f. eks. Så hører vi jo netop, hvor betydningsfuldt det er at holde den ene nationalstat adskilt fra den anden og undgå overlapninger. Jeg ved godt, at hr. Waldorff ikke er den, der vil forsvare den nationale kapitalistiske stat, men jeg mener at kunne notere et interessant skred i opfattelsen i hvert fald hos en del af venstrefløjten.

Så vil jeg gerne sammenfattende til sidst sige med hensyn til afskrivningerne, at hvis man i øjeblikket skulle gøre noget fornuftigt med hensyn til afskrivninger, så skulle man følge et forslag, som er fremsat af det radikale venstre og det konservative folkeparti. Så skulle man give afskrivningsfordele knyttet til beskæftigelse af flere medarbejdere. Det er der perspektiv i, fordi det giver de virksomheder en fordel, som er i ekspansion, og som kan producere og sælge noget mere. En sådan form for afskrivningsreform var der virkelig mening i. Jeg noterede i øvrigt også med stor interesse, at vismanden hr. Zeuthen forleden dag klart gav udtryk for, at det var forholdsregler af den art, der kunne være brug for.

Camre (S):

Kun en enkelt bemærkning til hr. Stetter i